

ת"פ 16249/04/23 - מדינת ישראל נגד ולדיסלב ברנוב (עציר)

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 16249-04-23 מדינת ישראל נ' ברנוב(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחרר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עמית אליתים
נגד		
הנאשם		ולדיסלב ברנוב (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מסארווה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירת החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 02.04.23 נפרץ בית העסק "המעדנייה של מקס" בחדרה ונגנבה קופתו של בית העסק כשבתוכה ₪ 300 במזומן. מאוחר יותר נתפס הנאשם כשהוא מחזיק בקופה הגנובה ולא היה בידו להוכיח את החזקתה כדין.

בנוסף, הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן שצורף (ת"פ 73623-05-23) בביצוע עבירות ניסיון פריצה לבנין שאינו דירה או בית תפילה - לפי סעיפים 25+407(א) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - לפי סעיף 452 לחוק העונשין והחזקת מכשירי פריצה - לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן שצורף, בתאריך 26.05.23 ניסה הנאשם להתפרץ לבית העסק "פסטה לוקו" שבחדרה תוך שמשך את דלתות הכניסה לבית העסק והכניס כלי מתכת לתוך הדלת. הנאשם גרם נזק במזיד לדלת הכניסה בשווי של ₪ 240 ונתפס מחזיק במכפתיים ולום המשמשים לשם פריצה לבנין ללא הסבר סביר.

הנאשם היה עצור בגין העבירה בכתב האישום העיקרי מתאריך 04.04.23 ועד לתאריך 11.05.23 ובגין כתב האישום שצורף, נעצר מתאריך 26.05.23 ועד לתום ההליכים.

בתאריך 20.07.23 הודיעו הצדדים על גיבוש הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בשני כתבי האישום המתוקנים. בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית. בהתאם להסכמת הצדדים, כתבי האישום תוקנו, הנאשם הודה בכתבי האישום המתוקנים והורשע.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה, הפנתה המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו - זכות לקניין ורכוש, הדגישה שמדובר בעבירות רכוש כנגד שני בתי עסק שונים תוך גרימת נזקים כלכליים וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכתבי האישום. לעמדתה, מתחם הענישה ההולם לכתב האישום המתוקן העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר ועד לשישה חודשי מאסר ואילו מתחם הענישה ההולם לכתב האישום המתוקן שצורף נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר וזאת תוך הפניה לפסיקה רלוונטית.

לאור עברו המכביד של הנאשם, מרביתו בעבירות רכוש (ת/1) ולאור עונשי המאסר המותנים ברי הפעלה אשר לא הרתיעו את הנאשם (ת/2) ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצע כל מתחם, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר ולהשית על הנאשם בנוסף מאסר על תנאי ארוך ופיצוי למתלוננים.

בא כוח הנאשם הדגיש בטיעונו את נסיבות העבירות שהן פריצה לא מתוחכמת לבית עסק בשעת לילה מאוחרת. הנאשם לא גרם לנזק משמעותי כפי שאף נכתב בכתב האישום, לא הייתה סכנה למפגש עם אנשים בשעה כזו כך שלא נשקפה סכנה נוספת מעצם ניסיון הפריצה, למעשה, לטענת בא כוח הנאשם, הנאשם פרץ לעסק לממכר מזון על מנת לגנוב מעט כסף לצורך קיומי ולא על מנת להתעשר.

לאחר שהפנה לפסיקה רלוונטית, ביקש בא כוח הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

לאור נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אותן פירט בא כוחו, ולאור הודאת הנאשם בשני כתבי האישום המתוקנים והזמן השיפוטי הרב שנחסך משמיעת 46 עדי תביעה, בנוסף לחרטה שהביע הנאשם בעצם ההודאה, ביקש בא כוח הנאשם לחוס על הנאשם ולמקמו ברף התחתון של המתחם.

עוד ביקש לחפוף את עונשי המאסר המותנים מאחר ונגזרו במסגרת גזר דין אחד.

בא כוח הנאשם הפנה גם לתקופת מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח משך 4 חודשים כאשר תנאיה קשים הם מתנאי מאסר.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

עמוד 2

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות בעבירות

המאשימה עתרה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכתבי האישום ואולם, סבורני שנכון יהיה לקבוע מתחם עונש אחד לשני כתבי האישום המתוקנים. על אף התיקונים שנעשו בכתבי האישום, מצטיירת תמונה של מסכת עבריינית אחת בה התכוון הנאשם בסופו של דבר לקבל את תמורתה של הקופה המצויה בחנות במזון, בין אם בעצמו (על פי העובדות והעבירות של כתב האישום המצורף) ובין אם על ידי אחר (על פי העובדות והעבירה של כתב האישום העיקרי). דהיינו, המדובר באותה המשפחה של עבירות הרכוש כאשר תפקידו של הנאשם מעט השתנה ואולם, לטעמי, אין הדבר מוביל לקביעת מחתמי ענישה שונים כי אם מתחם ענישה אחד ככל הנראה חמור יותר לאור הישנות האירועים והצטרפות העבירות. אמנם, העבירות נעברו כלפי בתי עסק שונים אך ככל הנראה על אותו רקע ובאותו אופן.

כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

עבירות רכוש מסוג ניסיון פריצה לבית עסק, החזקת מכשירי פריצה, החזקת רכוש חשוד כגנוב והיזק לרכוש במזיד פוגעות בערכים מוגנים שעניינם הגנה על רכוש וקניינו של הנפגע כמו גם תחושת בטחונו. כתבי האישום מעידים על אירועים שבוצעו כחודש וחצי האחד מן השני כך שאין המדובר במעידה חד פעמית. יתרה מכך, ביצוע העבירות בהן הודה הנאשם כאשר מעל ראשו עונשי מאסר מותנים של 6 חודשים ו-3 חודשים שאינם מרתיעים את הנאשם מלשוב לסורו, מעידים אף הם על רמת הפגיעה בערכים המוגנים. רק בחודש דצמבר 2021 נידון הנאשם ל-13 חודשי מאסר בפועל ועונשי מאסר מותנים כאמור בגזר דין שניתן בת"פ 41606-03-21 לאחר שהנאשם הורשע בשישה אישומים, מרביתם זהים לעבירות שבגינן נדון כעת בפניי (ת/2) והנה, זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר שב הנאשם לדרכיו הרעות. כפי שנכתב ברע"פ 8330/09 גרמה נ' מדינת ישראל (28.10.09):

"לגופם של דברים, הודאה וחרטה על המעשים, כמו גם תואנת הקשיים הכלכליים והתמכרות לסמים, אינן מכסות על השיקולים לחומרה בתיק הנדון. הפריצות לבתי העסק מצביעים על תכנון מחושב ומלבדם הורשע המבקש כאמור בעבירות רכוש נוספות... אין המדובר כאן במעידה חד פעמית מדרך הישר, כי אם בחזרה אומללה ומצערת של המבקש לדפוס העבריינות המוכר לו. עברו הפלילי עשיר בעבירות של התפרצות וגניבה, וכן בעבירות סמים, איומים, שימוש במסמך מזויף ועוד".

טוען בא כוח הנאשם שהנאשם פרץ לבית עסק ולא נשקפה סכנה נוספת לאנשים, כמו גם שהעבירה בוצעה באופן לא מתוכנן, לא גרמה לנזק גדול ולכן אין בה חומרה יתרה. עם זאת, בית המשפט כבר פסק כי אפילו שאין המדובר בפריצה לדירת מגורים אלא "רק" לבית עסק, יש לראות בכך עבירה חמורה וכך נכתב:

"התפרצות לבית עסק הינה עבירת רכוש חמורה, שהעונש הקבוע לצדה הוא 5 שנות מאסר.

הפגיעה הישירה הכרוכה בה היא ברכוש ובקניין של הבעלים, אולם הנזק שהיא גורמת איננו מתמצה בכך. עבירות מסוג זה פוגעות בתחושת הביטחון של קרבן העבירה, של סביבתו, ושל החברה בכלל; מגדילות את הוצאות המיגון ועלויות הביטוח; ומייצרות תחושת חדלון ואין אונים, ופגיעה באמון במערכות אכיפת החוק. ויש להתייחס אליהן ברצינות ובחומרה" (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 1203-07-21 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (21.10.21)).

לאחר עיון בפסיקה אליה הפנו הצדדים וכן בפסיקה רלוונטית, בשים לב לנסיבותיהן כפי שפורטו בכתבי האישום המתוקנים, אני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם הוא 6-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי (עפ"ג (מחוזי חי') 4893-07-17 דהן נ' מדינת ישראל (20.07.17)).

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

הנאשם, כבן 39, צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות ועוד 2 נוספות שכבר התיישנו, רובן ככולן בגין עבירות רכוש רבות ונדון לא פעם ולא פעמיים לעונשי מאסר בפועל ממושכים ועונשי מאסר מותנים (ת/1). למרות זאת, לא השכיל הנאשם לחדול ממעשיו הרעים ולהטיב דרכיו. כפי שנאמר במקום אחר "גילו הבוגר של המשיב והעובדה שאין המדובר בעבירה ראשונה שלו, אלא בהתנהלות החוזרת על עצמה למרות עונשי מאסר ומאסרים על תנאי, מלמדים על דפוסי העברייניים של המשיב, חוסר גבולות ואי מורא דין, המחייבים הטלת ענישה משמעותית, שיהיה בה כדי להלום את חומרת המעשים ולהרתיע" (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 1203-07-21 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (21.10.21)).

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, צירף תיק וחסך מזמנם של עדי תביעה רבים כמו גם את זמנו השיפוטי היקר של בית המשפט. בא כוחו של הנאשם ביקש את רחמיו של בית המשפט וביקש לראות בהודאתו של הנאשם כהבעת חרטה ולמקומו בתחתית מתחם העונש ההולם ואולם, כפי שנאמר ברע"פ 6285/12 וקנין נ' מדינת ישראל (29.08.12) על המערער שם שהורשע בין היתר בעבירות התפרצויות לדירות מגורים ובתי עסק וגניבה מהם:

"עבירות אשר חזרו ונשנו מספר רב של פעמים, בתיק זה ובתיקים קודמים, ובוצעו בשיטתיות תוך פגיעה של ממש בקורבנות תמימים, והבעת זלזול בשלטון החוק. אל חומרתן של העבירות מצטרפת העובדה, שאלה בוצעו בעת שהיה עומד ותלוי נגד המבקש מאסר מותנה בר הפעלה וכן העובדה שבאמתחתו עבר פלילי מכביד, שעיקרו בעבירות מסוג דומה. עבריינות סדרתית כגון דא, שאין בה שמץ של כבוד לקניינו של האדם, לפרטיותו ולכבודו, מחייבת את בתי המשפט ליתן מענה ענישתי ראוי, על מנת להוקיעה ולמגרה, וזאת על-ידי מתן משקל בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול"

מנגד, מבלי להמעיט מחומרת העבירות הנזק הכספי שתואר בכתב האישום אכן לא רב ולא דינו של כמה מאות שקלים כדינם של כמה אלפים או מאות אלפים.

בנוסף, יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח משך למעלה משישה חודשים כאשר ידוע שימי מעצר קשים מימי מאסר.

בנסיבות אלה, מצאתי שיש למקם את הנאשם באמצעו של מתחם העונש ההולם. כמו כן, בנסיבות התיק לא מצאתי להטיל עונש כספי.

באשר לבקשת המאשימה להפעלת עונשי המאסר המותנים במצטבר, הרי שצודק בא כוח הנאשם ובהתאם לע"פ 4517/04 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119 (2005) יש לחפוף את עונשי המאסר המותנים זה לזה וזאת בהיעדר הוראה מפורשת בגזר הדין שהטילים (ת"פ 41606-03-21) על הפעלתם במצטבר. בנוסף, לאור הודאת הנאשם בכתבי האישום המתוקנים והזמן היקר שחסך, מצאתי שיש בכך כדי להוות נימוק לחפיפת מקצת המאסר המותנה לעונש המאסר שאגזור בשל העבירות שנידונו בפניי.

משכך ולאור האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת עונשי המאסר המותנים למשך 3 חודשים ולמשך 6 חודשים אשר הוטלו בת"פ 41606-03-21 בגזר דין מתאריך 02.12.21 בכך שירוצו בחופף האחד לשני. 6 החודשים יינשאו באופן ש- 3 חודשים ירוצו **במצטבר** ו-3 חודשים ירוצו **בחופף** לעונש המאסר האמור בסעיף 1 כך שהנאשם יישא ב-11 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ד, 24 אוקטובר 2023, במעמד הצדדים.

